

Diplomová práce se zabývala selháním států v subsaharské Africe a konkrétně se v případové studii zaměřila na Somálsko. Cílem diplomové práce bylo prověřit pět formulovaných hypotéz, které zkoumaly příčiny selhání států v subsaharské Africe, dopad selhání států na občany a mezinárodní bezpečnost, dále efektivitu a možnosti humanitární intervence jako prostředku k zabránění násilí proti civilnímu obyvatelstvu a jeho eskalaci do sousedních zemí.

Za hlavní příčinu selhání států v subsaharské Africe byl označen postkoloniální způsob vládnutí ovlivněný procesem dekolonizace, probíhající studenou válkou a nastavením mezinárodních norem.

V práci bylo zjištěno, že rozpadající se a rozpadlé státy nejsou schopny zajistit svým obyvatelům primární potřebu bezpečnosti a představují zdroj nebezpečí pro své obyvatele. Nicméně na základě studia situace v Somálsku bylo ukázáno, že mohou v rozpadajícím se státě vzniknout struktury, které jsou obyvatelům schopny bezpečnost zajistit.

Po 11. září 2001 byly rozpadající se a rozpadlé státy označeny za bezpečnostní hrozbu pro Spojené státy americké a mezinárodní bezpečnost. Selhání států, které nejčastěji postihuje právě africký kontinent, tedy zásadním způsobem ovlivnilo vnímání klíčových otázek mezinárodní bezpečnosti. Definování humanitární intervence představuje důležitý posun v otázce ochrany civilního obyvatelstva, nicméně nadále přetrvávají rozpory ohledně jejího provedení a zakotvení v mezinárodním právu. Na základě studia humanitárních intervencí v Somálsku a ve Rwandě se ukázalo, že jako prostředek k zabránění násilí proti civilnímu obyvatelstvu, jeho eskalaci do sousedních zemí je humanitární intervence nedostatečná.